UNES TARS

Mesačník žiakov SZŠ UNES **číslo 0** **ročník 2019**

Pred chvíľou sme sa tešili na prázdniny, a aha, už sú fuč! A teraz sa zas tešíme na vianočné prázdniny. Ale nenazdáme sa a začne to všetko znovu. Dúfam, že ste si leto užili, lebo odteraz to bude drina, takzvaná škola. Už sa oddychovanie skončilo! Ale niekedy máme toho voľného času až toľko, že nevieme čo s ním. Napríklad tiež ja mávam tento problém, čo sa tak po chodbách potulujem. Ale vy sa teraz môžete začítať a uvoľniť, v tomto našom časopise školskom. Aj ja by som si rád odpočinul, ale to sa veľmi nedá, keď práve ja mám na starosť písať do časopisu úvodník, takzvaný editoriál. Ale vy si s toho nič nerobte, len si sadnite, a čítajte! Tento časopis bude vychádzať vždy raz za mesiac. V ňom, alebo skôr v nich, budú napríklad príbehy, bárs aj z prázdnin, zaujímavosti o zvieratách, vtipy a mnohé iné užitočné informácie. Každý z vás – nás bude mať možnosť prispieť do časopisu svojou troškou. Myslím to vážne! Ak máte nápady na články, neváhajte a napíšte mi mail na adresu oliver.ivancik.2468@gmail.com. Ak chcete do časopisu prispieť zaujímavým obsahom alebo si trúfate graficky upravovať jednotlivé čísla, ozvite sa! Napíšte aj o tom, čo sa vám v tomto nultom čísle časopisu najviac páčilo, budem sa tešiť! No, a teraz sa do toho pusťte! Prajem vám veselé Viano... čítanie!

Váš šéfredaktor

Oliver

O B S A H

Ako som prežil prázdniny – Príbeh (*S. Strápek*).....2
Prázdniny a nezvyčajné trampoty – Príbeh (*Š. Leško*).....2
Predstavujeme pani učiteľku Mariku – Interview (*A. Vražba*).....3
Čo je vlastne Cambridge International? – Interview s p. uč. Katkou (*M. Jaššo*).....4
Viete, že...? – Zaujímavosti zo sveta zvierat (*A. Gróf*).....5
Videli sme - Správa (*N. Knapová*).....5
Novinky zo sveta športu (*M. Vlčko*).....6
Zasmejme sa – Vtipy (*E. Kožuchová – O. Ivančík*).....6
Príbeh na pokračovanie – Autorské písanie (*O. Ivančík*).....7

MOJE PRÁZDNINY

Simon Strápek

Moje prázdniny začali výletom do Trenčianskych Teplíc.

Tam sme sa s mojím dedkom a tetou kúpali, oddychovali na hoteli a užívali si krásne počasie. Keď sme sa vrátili z Trenčianskych Teplíc, tak som strávil nejaký ten čas doma, kde som sa hrával moju obľúbenú hru Fortnite. Po pár dňoch sme vyrazili na dovolenku do Chorvátska. Cesta bola dlhá a nudná, ale keď sme tam prišli, bol som naozaj rád, pretože som sa veľmi tešil ako sa vybláznim na dovolenke. Chvíľu sme hľadali hotel Alba v ktorom sme mali byť ubytovaní. Keď sme ho našli, tak sme sa vybalili a išli k moru. Na ďalší deň sme si spravili výlet loďou. Tá sa s nami tak hojdala, že som na moment aj zaspal. Cestou sme videli Národný park Sv. Filip Jakov a kúpali sa na mieste, kde bola voda krištáľovo modrá.

Záver prázdnin som strávil v chatovej oblasti Makov. Chata bola veľká, drevená, poschodová, nachádzal sa v nej prírodný bazén, super vírivka, sauna, blízko nej bolo veľké ihrisko ako stvorené na futbal a malá záhradka s kopou čerstvej zeleniny. Užil som si ju s kamarátmi a rodinou.

PRÁZDNINY A NEZVYČAJNÉ TRAMPOTY

Šimon Leško

Hurá! Konečne začali prázdniny! Žiadne domáce úlohy! Na pláne sme mali turistiku a výlet k moru, do hotela Tabakan, veľmi som sa tešil.

Keď som prišiel s vysvedčkom domov, tatino ma zobral na paraglajdingovú súťaž na Zobor. Hneď, ako sme tam prišli, jeden paraglajdista práve skákal. Šmykol sa, spadol na veľký kameň. Rýchlo volali záchranku. Prišla o päť minút. Mal otras mozgu, zlomenú ruku a zlomenú nohu. Nanešťastie, jeho noha sa mu do sanitky nevošla. Volali napokon vrtuľník.... Videl som záchranárov v akcii, aj pristávajúci vrtuľník vedľa mňa! Krátko na to sme sa vychystali na dovolenku pri mori. Ja som sa nevedel dočkať, ako si zaplávam v mori v mori a nebudem musieť ísť skoro do postele!

Keď sme prišli do hotela, ubytovali nás v krásnej izbe. Po troch dňoch, sme si išli ráno zabehať k moru . Ako sme sa vracali od mora, v hoteli bol strašný chaos a rútil sa na nás dym. Všetci pracovníci hotela behali, kričali, ale nevedeli sme čo sa deje, keďže personál rozprával po turecky. Pochopili sme, že hotel zrejme horí, a to práve v našej časti! Bolo to šialené, ľudia spájali plachty a skákali z okien alebo sa spúšťali po nich dole. Horela strecha priamo nad našimi izbami. V izbe sme mali maminu a báli sme sa o ňu. Nevedeli sme, čo robiť. Necheli nás pustiť dnu! Telefonovala nám , že dvere sa zasekli a nejdú otvoriť... Báli sme sa. Ale mamina sa nevzdávala! Našlav izbe vázu v izbe a *búúúúúm*! Vyrazila dvere a a utekala von, kde sme už netrpezlivo čakali. Hasiči uhasili oheň, ale nás v ten deň už do našej izby nepustili. Vraj to bolo nebezpečné. Tak sa stal môj päťhviezdičkový vysnívaný hotel nočnou morou. Naštastie to dobre dopadlo, ale po tomto zážitku som sa tešil späť domov. Odcestovali sme o sedem dní.

Moje prázdniny pokračovali výletom k babičke, s dedkom som plánoval hrávať futbal, s babičkou rôzne divadelné scénky, karnevaly a najmä šantiť sa s mojimi sesternicami. Nevedel som sa dočkať, kedy tam už budeme. Cesta trvala tri a pol hodiny , no mne sa zdala nekonečná. Prišlo mi zle... Vysvitlo, že som ochorel.

Diagnóza znela: rotavírus. Kto to už prežil, asi nemusím komentovať, neviete čo skôr ratovať. Príšerná choroba, trvala päť dní . Takže všetky plány som presedel na WC a preležal v posteli... Bol som smutný, ale vedel som, že doma v Nitre ma čakajú moji spolužiaci a to ma rozveselilo.

A nastal deň D, hurááááááá! Škola začala! Veril som, že sa mi už nič nestane. V škole sme boli všetci, šťastní, že sme spolu. Dohodli sme sa, keďže bolo zlé počasie, že sa pôjdeme do Magiclandu trošku vyšantiť. Išiel aj môj najlepší kamoš Jožko. Bolo parádne, až na záver, kedy, chudák Jožko, narazil do steny aaaaaaaaaa *puk*....ruka zlomená.... Ach jáááj!

Takže, takými zážitkami som prechádzal celé leto. Dúfam, že ruka sa Jožkovi dobre zahojí a budeme môcť šantiť ďalej. I keď teraz, ako pozerám do rozvrhu hodín, bude dosť náročné nájsť si čas!

ROZHOVOR s pani učiteľkou MÁRIOU ODRÁŠKOVOU

Alex Vražba

Ako ste si iste všimli, máme novú pani učiteľku Mariku, ktorá nás učí predmety ako matematika, anglická matematika, fyzika, technika a informatika. Keďže s ňou budeme tráviť v škole dosť času, rozhodol som sa ju trošku vyspovedať.

Alex: Dobrý deň, Marika!
Marika: Dobrý deň, Alex!
Alex: Čo ťa najradšej baví učiť?
Marika: Najviac ma baví učiť fyzika.
Alex: S ktorým ročníkom sa ti najlepšie učí?
Marika: Mne sa najlepšie učí v piatom ročníku.
Alex: V ktorom roku si začala učiť?
Marika: Začala som učiť v roku 2002.
Alex: Ako dlho učíš?
Marika: Desať rokov som neučila a potom som znova začala učiť.
Alex: Prečo si chcela byť učiteľkou?
Marika: Pôvodne som nechcela byť učiteľkou, ale učitelia mi povedali, že mám dobré schopnosti vysvetľovať, a aby som išla študovať za učiteľku.
Alex: Aké ročníky si učila?
Marika: Na gymnáziu som učila prvý a štvrtý ročník a na základnej škole piaty, šiesty, ôsmy a deviaty ročník.
Alex: Ako si začala učiť v tejto škole?
Marika: Našla som inzerát , poslala som životopis, pani riaditeľka ma pozvala na pohovor a ona si ma vybrala.
Alex: Aké predmety by si chcela učiť do budúcna?
Marika: Ja rada učím informatiku, fyziku, matematiku a myslím, že to mi aj stačí.

Alex: Čo robíš vo voľnom čase?
Marika: Tancujem folklór.
Alex: Aký bol tvoj najobľúbenejší predmet v škole?
Marika: Matematika.
Alex: Ďakujem za rozhovor!
Marika: Aj ja ďakujem.

Čo je vlastne

CAMBRIDGE INTERNATIONAL?

Michal Jaššo

Milí čitatelia!

Prinášame Vám krátke interview s p. uč. Katkou Bratkovou o programe Cambridge International. Naša škola sa stala jedinou školou v Nitrianskom kraji, ktorá vyučuje od 1.9.2019 anglickú matematiku, science a anglický jazyk podľa štandardov Cambridge University.

1. Čo je Cambridge international?

Cambridge Assessment International Education je medzinárodný študijný program , ktorý je súčasťou Cambridgskej univerzity a zahŕňa 10000 škôl v 160 krajinách sveta.

2.Prečo je Cambridge vhodný pre našu školu ?

Tento program pripravuje žiakov, ktorí sú sebavedomí, zodpovední a inovatívni - pripravení na úspech v modernom svete.

3.Aké výhody predstavuje Cambridge pre našu budúcnosť ?

Cambridge program poskytuje medzinárodne uznávané vzdelávanie, ktoré je potrebné na prijatie na najlepšie svetové univerzity.

4.Budeme na konci roka písať Cambridge testy?

Áno, čakajú Vás na konci roka Cambridge testy z anglickej matematiky, science a z anglického jazyka. Testy budú zaslané do Cambridge centra, kde ich vyhodnotia odborníci a zašlú nám späť výsledky.

Ďakujem Katke za zodpovedanie otázok a nám, žiakom, prajem veľa zdaru s novými predmetmi.

Verím, že pri koncoročnom testovaní všetci uspejeme!

VIETE, ŽE.....?

Zaujímavosti zo sveta zvierat

André Gróf

....samice hyeny škvrnitej sú väčšie ako samce?
Ich hryz je silnejší než hryz leva!
.....najväčší krokodíl na svete je krokodíl morský
.....vlk sa bežne dožíva 6-8 rokov, ale v zajatí sa môže dožiť až 17 rokov
.....sokol sťahovavý je najrýchlejší živočích na svete
.....najväčší hlodavec na svete ja kapibara (žije v Južnej Amerike)
.....šimpanz, gorila a orangutan nie sú opice ale ľudoopi
.....leopard utiahne ťažšiu korisť ako sám váži
.....slony dokážu používať primitívne nástroje
..... jediný nikdy neskrotený kôň je Kôň Przewalski
.....krakatica obrovská je najväčší bezstavovec na svete ***?***

VIDELI SME....

Natália Knapová

V piatok 30. septembra sa naša škola zúčastnila milého podujatia. V priestoroch Krajského osvetového centra v Nitre na Chrenovej sme mali možnosť pozrieť si divadelné predstavenie EKO zahrané žiakmi Základnej umeleckej školy v Malackách. Išlo o jedno z najlepších slovenských detských predstavení školského roka 2018/2019. Autorom a režisérom hry bol Peter Pavlík, ktorý v texte hry využil básne Milana Rúfusa. Divadelná hra bola o tom, ako sa naša planéta znečisťuje. Na začiatku nám herci ukázali zdravú planétu, no potom nás vniesli do deja, kedy sa naša planéta začala znečisťovať. Poviem vám, nemala som z toho najlepší pocit! Porozprávali nám aj o najviac znečistených mestách na svete. Ich rekvizity sa mi páčili, lebo využili všetok odpad, ktorý našli – napríklad plastové fľašky, igelitové tašky. Prekážalo mi len to, že hudba v predstavení bola pustená príliš nahlas, takže herečky bolo miestami slabo počuť. Celkovo však išlo o výborné a poučné predstavenie.

Novinky zo sveta ŠPORTu

Matúš Vlčko

Slovenskí volejbalisti prehrali posledný zápas a už postup nie je v ich rukách.

Návrat Slovana do najväčšej slovenskej hokejovej sútaže nepriniesol pre Slovan nič dobré. Prehrali s Novými Zámkami 7:6.

Slovenský hokejista Tomáš Jurčo mal v drese Edmontonu Ilers šťastný deň strelil jeden gól a na jeden prihral.

VEDELI STE, ŽE:

V roku 1980 vyhral Americký tím olympiádu v Lake Placid, ktorý bol poskladaný iba z univerzitných hokejových škôl. Keď porazili vtedy najsilnejší tím, čo bolo Rusko s výsledkom 3:2, na konci zápasu hovorili komentátori: "Veríte v zázraky? Ak neveríte, tak začnite veriť."

ZASMEJME SA

Oliver Ivančík, Emma Kožuchová

Viete, prečo majú Záhoráci otvorené dvere keď štartujú? Aby mohol naskočiť motor

Viete, čo je absolútna smola? Keď má včela alergiu na peľ!

Generál hovorí vojakovi: „Keď uvidíš na poli tanky, tak mi to povedz!" Vojak sa o niekoľko minút vráti. Generál ale zúri: „To čo máš za keksy?"„Však ste hovorili že keď uvidím napolitanky, mám vám povedať. Ja som ich aj kúpil!"

V divadle: „Piťo, to čo tu smrdí?" „Asi moje ponožky." „Tak ich bež vymeniť!" Piťo sa o chvíľu vráti. „Piťo, ty si si tie ponožky nevymenil!" „Vymenil! Aj staré som zobral aby si mi veril!"

,,Už pol roka chodíš do školy, Marienka. Poznáš aspoň abecedu?"
,,Samozrejme, až do sto!"

Babička sa pýta vnukov, ako im to ide v škole.
- Ja som prvý v matematike.
- A ja zas prvý v chémii.
- A ja som prvý zo školy, keď zazvoní.

- Mami, je pravda, že po smrti sa premeníme na prach?
- Áno, zlatko.
- Tak za našou skriňou muselo zomrieť veľa ľudí.

Anglicko – slovenský slovník

Jarmila - Springlover
Drahoslav – Expensiver
Kazimír – Spoiler
Dobroslav – Goodmaker
Lesana – Forestie
Ladislav – Tuner
Ľudomil – Manlover

PRÍBEH NA POKRAČOVANIE

Oliver Ivančík

V jedno hmlisté ráno sa raz ospalo prebúdzal chudobný lovec. Žil sám v malej chalúpke na vrchu osamelého kopca. Len pár krát bol v meste, a to len preto, aby predal úlovky ktoré stoja za to predať. Väčšinu svojich úlovkov zjedol kože vešal na stenu. V jednom prípade ich predal aj škole, ako pomôcky na prírodovedu. Ale v posledných dňoch akoby zvieratá ovládali jeho taktiky a zlepšovali sa vo vyhýbaní. Čo jednoducho znamená, že posledné dni ostal úplne bez jedla. Ulovil síce obrovského diviaka a dobre si zarobil, ale to bolo minulý týždeň a peniaze už dávno minul na chlieb a kus masla. Ledva nohu z postele vytiahol, už mu v bruchu kapela vyhrávala. Ospalo zo seba zvliekol nočnú košeľu a navliekol si poľovnícky kabát ktorý nosil ešte jeho dedo. Rovnakým tempom išiel ku dverám, kde mal zavesenú brokovnicu, tiež po dedovi. Nabral si za hrsť nábojov zo škatule, nasadil si poľovnícku čiapku a vyrazil do hory skúsiť šťastie.

Neprešiel ani sto metrov, už sa nad ním začali hromadiť koruny stromov. Bol to prevažne ihličnatý les a mimoriadne tichý. Nebolo počuť žiadny žblnkot riek, ani čvirikanie škorcov nebolo také silné. Jediný zvuk vydávali jeho kroky a sem-tam jemný šuchot padajúcich šušiek alebo orechov. Každým mesiacom bol les tichší a tichší, akoby umieral. Lovec si to jasne všimol, ale musel uživiť najprv sám seba. Dlhu dobu sa len tak potuloval po lesnej cestičke, len si tak išiel za nosom. Zabudol, či mal vôbec v úmysle loviť alebo to bola len sila zvyku. Cesta, po ktorej išiel, končila pri malej skale, ktorá už bola na obzore. Pravé sa chcel otočiť, keď tu zrazu, začul kroky. Neboli to ťažké kroky medveďa, ani menej ľahké kroky človeka. Boli to veľmi ľahké kroky, ľahulinké, až ich nebolo skoro počuť. Lovec sa skrčil, a pozrel sa smerom, odkiaľ kroky prichádzali... Neveril vlastným očiam! Nerobil si oči z neho žarty? Veď ani päťdesiat stôp pred ním, sa páslo cele stádo jeleňov! A bolo ich viac, než dobrý tucet! Lovec si išiel oči vyočiť, ale potom sa spamätal a začal sa prikrádať bližšie. Zvesil si brokovnicu z chrbta, skontroloval, či ju má nabitú a skúšobne namieril. Jelene zblízka vyzerali ešte početnejšie a majestátnejšie. Bolo mu ľúto jeleňa ktorého ma zabiť, ale už nemal na výber. Vybral si dosť veľkého, ktorý v pokoji žuval trávu, trochu ďalej od hlavnej skupiny. Lovec namieril. Ruky sa mu začali triasť, nevedel, či od radosti alebo od ľútosti. Prsty pomaly priložil na spúšť a začal sa triasť ešte väčšmi. Už to chcel mať z krku, no niečo v ňom mu bránilo spúšť stlačiť. A niečo iné mu zas kázalo to urobiť! Odohral sa súboj medzi týmito dvoma silami a bol prevažne vyrovnaný. Potom lovca niečo doslova myklo a zbraň vystrelila. Myklo ho to tak silno, že spätný náraz brokovnice ho udrel do pleca a skoro zrazil na zem. Lovec už vedel, že bolo po jeleňoch, lebo počul ako splašené rýchlo odskackali hlboko do hory. Chvíľu tam len beznádejne ležal, ale potom precitol a postavil sa. Pozrel sa smerom, kde sa pred chvíľou pásli jelene a... Nemožné! Veď všetky utiekli! To bola len jeho myseľ... Či to bolo naozaj? Veď päť krokov pred ním si sedel jeleň ani z rozprávky, akoby výstrel nepočul alebo bol hluchý. Čo len hluchý! Nereálny! Ale to už bolo jedno. Namieril brokovnicu a... nevystrelil. Jednoducho nemohol. Taký prekrásny jeleň, hoc už živý či neživý, si nezaslúžil zomrieť kvôli nejakému chudákovi, ako bol on. Oči toho jeleňa ho hypnotizovali. Zložil brokovnicu a vo chvíli hrobového ticha sa na seba pozerali. Nebol to len neobyčajne krásny jeleň, ale vyzeral tiež veľmi múdro. Lovec by sa naň pozeral aj celé hodiny, ale potom začul niečo z lesa. Odvrátilo to jeho pozornosť a obzrel sa. Nevidel nič. Len tichý les, ako bol pred chvíľou. Čo to vlastne bolo? Neznelo to ako vták, ani ako žiadne iné zviera. Nebolo to vlastne nič. Ale prečo začul niečo, keď v realite nič nepočul? Obrátil sa zase k jeleňovi, ale ten tam už nebol. Zmizol. Zmizol tak, ako sa objavil.

UNESTARS, č. 0, ročník 2019

Šéfredaktor: Oliver Ivančík

Redakčná rada: Michal Jaššo, Alex Vražba, Simon Strápek, Šimon Leško,

André Gróf, Natália Knapová, Matúš Vlčko, Emma Kožuchová

Ilustrácie: Sofia Dzíbelová, Mariola Krajčovič

Návrh nadpisu: Kristína Mikušová

Jazyková korektúra a grafická úprava: Juliana Sersenová